Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto, viiden tuomarin kokoonpano)

25 päivänä maaliskuuta 2026*

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Unionin tullikoodeksi – Tuonti- ja vientimenettelyt – Tavaran tuonti Kanadasta – Tullausarvon määrittämismenetelmä – Kanadan viranomaisten kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti ilmoittama tavaran vientihinta – Käsite ”unionin tullialueella käytettävissä olevat tiedot” – Kohtuulliset menetelmät – Asetuksen (EU) N:o 952/2013 74 artiklan 3 kohta – Varamenetelmä tai fall back -menetelmä – Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 144 artikla

Asiassa T-296/25,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Varhoven administrativen sad (ylin hallintotuomioistuin, Bulgaria) on esittänyt 15.4.2025 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 16.4.2025, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

**Direktor na TD Mitnitsa Burgas**

vastaan

**Lidikar OOD,**

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto, viiden tuomarin kokoonpano),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja M. Sampol Pucurull sekä tuomarit T. Pynnä, J. Laitenberger (esittelevä tuomari), M. Stancu ja W. Valasidis,

julkisasiamies: J. Martín y Pérez de Nanclares,

kirjaaja: V. Di Bucci,

ottaen huomioon, että unionin tuomioistuin on 13.5.2025 siirtänyt ennakkoratkaisupyynnön unionin yleiselle tuomioistuimelle Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 b artiklan kolmannen kohdan mukaisesti,

ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 b artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitetun alan ja sen, ettei perussäännön 50 b artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua tulkintaa koskevaa itsenäistä kysymystä ole esitetty,

* Oikeudenkäyntikieli: bulgaria.

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Direktor na TD Mitnitsa Burgas, asiamiehinään L. Dimitrov, R. Dimitrova Todorova ja P. Kalchev,

– Lidikar, edustajanaan R. Vasileva, advokat,

– Bulgarian hallitus, asiamiehinään T. Mitova ja R. Stoyanov,

– Tšekin hallitus, edustajinaan M. Smolek, A. Edelmannová ja J. Vláčil,

– Euroopan komissio, asiamiehinään D. Drambozova ja F. Moro,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1; jäljempänä unionin tullikoodeksi) 74 artiklan 3 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Bulgarian oikeuden mukaan perustettu kaupallinen yhtiö Lidikar OOD ja Direktor na TD Mitnitsa Burgas (Burgasin alueellisen tulliviraston johtaja, Bulgaria) ja jossa on kyse päätöksestä, jolla Bulgarian tullihallinto määritti Lidikarin Kanadasta tuoman ajoneuvon tullausarvon sen vienti-ilmoituksessa ilmoitetun hinnan perusteella, jonka Kanadan tulliviranomaiset olivat ilmoittaneet Bulgarian tullihallinnolle kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

### *Kansainvälinen oikeus*

#### *GATT 1994 -sopimus*

3 Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 (jäljempänä GATT 1994 -sopimus) 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Sopimuspuolet tunnustavat seuraavissa tämän artiklan pykälissä esitettyjen arvioimisperiaatteiden pätevyyden ja sitoutuvat panemaan täytäntöön niin pian kuin mahdollista kaikkien tuotteiden suhteen, jotka ovat arvoon perustuvien tai jollakin tavoin arvon mukaan säädettyjen tullien tai muiden maksujen tai tuonti- ja vientirajoitusten alaisia. Lisäksi niiden tulee, jos toinen sopimuspuoli sitä pyytää, tarkistaa näiden periaatteiden valossa kaikkien tullausarvoa koskevien lakiensa ja säännöstensä soveltamista. SOPIMUSPUOLET voivat vaatia eri osapuolilta selostusta niiden toimenpiteistä tämän artiklan määräysten noudattamiseksi.

2. a) Maahantuodun kauppatavaran tullausarvon tulisi perustaa maahantuodun kauppatavaran, jolle tulli on määrätty, tai samanlaisen kauppatavaran todelliseen arvoon eikä sitä saa perustaa kotimaisen kauppatavaran arvoon tai mielivaltaisiin tai keksittyihin arvioihin.
   b) ’Todellinen arvo’ olkoon se hinta, jolla tuontimaan lainsäädännön määräämään aikaan ja sen määräämässä paikassa ja tavallisia kauppamenetelmiä käyttäen sellainen tai samanlainen tuote myydään tai tarjotaan kaupan täyden kilpailukykyisyyden vallitessa. Mikäli sellaisen tai samanlaisen kauppatavaran hinta on riippuvainen jonkin yksityisen liiketoimen käsittämästä määrästä, kysymykseen tulevan hinnan pitää olla yhdenmukainen joko (1) verrattavissa olevien määrien hinnan kanssa tai (2) sellaisten määrien hinnan kanssa, jotka ovat maahantuojille vähintään yhtä edullisia kuin ne, joissa suurempi määrä sanottua kauppatavaraa myydään vienti- ja tuontimaiden välisessä kaupassa.
   c) Milloin todellista arvoa ei voida määrätä tämän pykälän alakohdan (b) mukaisesti, tullausarvon täytyy perustua sellaista arvoa lähinnä vastaavaan määrättävissä olevaan arvoon.

– –”

*Tullausarvoa koskeva sopimus*

4 GATT 1994 -sopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 119; jäljempänä tullausarvosopimus) 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Jos maahantuodun tavaran tullausarvoa ei voida määrittää 1–6 artiklojen määräysten perusteella, molemmat mainitut artiklat mukaan luettuina, tullausarvo määritetään käyttäen sopivia menetelmiä, jotka ovat sopusoinnussa tämän sopimuksen periaatteiden ja yleisten säännösten kanssa sekä GATT 1994 -sopimuksen VII artiklan kanssa ja joiden perustana ovat tuontimaasta saatavat tiedot.

2. Tämän artiklan määräysten mukaisen tullausarvon perustana ei voi olla

– –

b) järjestelmä, jonka mukaan tullausarvoksi hyväksytään korkein kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta;

– –

e) tavaran hinta viennissä muuhun maahan kuin tuontimaahan;

– –

g) mielivaltaiset tai tekaistut arvot.

– –”

*Kanadan ja EU:n välinen tulliyhteistyösopimus*

5 Euroopan yhteisön ja Kanadan tulliyhteistyötä ja keskinäistä avunantoa tulliasioissa koskevan sopimuksen (EYVL 1998, L 7, s. 38; jäljempänä Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimus) 1 artiklan sanamuoto on seuraavaa:

”Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

– –

4) ’tiedoilla’ kaikkia tietoja, asiakirjoja, raportteja, niiden oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai muita tiedoksiantoja, mukaan lukien tiedot, joita on käsitelty tai tutkittu tullilainsäädännön vastaisen toimen kannalta merkittävän seikan esille tuomiseksi,

– –”

6 Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen 7 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Tulliviranomaiset avustavat toisiaan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antamalla tietoja, joiden avulla voidaan varmistaa tullilainsäädännön asianmukainen soveltaminen ja tullilainsäädännön vastaisten toimien ehkäiseminen, tutkiminen ja torjuminen.

– –”

7 Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen 11 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Pyynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa tarvittavat tiedot pyynnön esittäneelle viranomaiselle asiakirjoina, oikeaksi todistettuina asiakirjajäljennöksinä, raportteina tai niiden sähköisinä toisintoina. Samalla on toimitettava kaikki näiden tietojen tulkintaa ja hyödyntämistä varten tarvittavat tiedot.”

8 Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen 16 artiklan 3 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Mitä 2 kohdassa määrätään, ei estä tietojen käyttöä tullilainsäädännön noudattamatta jättämisen vuoksi vireille pannuissa oikeudenkäynneissä tai hallintolainkäyttömenettelyissä. – –”

*Kanadan ja EU:n CETA*

9 Kanadan sekä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden välisen laaja-alaisen talous- ja kauppasopimuksen (CETA) (EUVL 2017, L 11, s. 23; jäljempänä Kanadan ja EU:n CETA) 6.1 artiklassa, jonka otsikko on ”Tavoitteet ja periaatteet”, määrätään seuraavaa:

”– –

2. Osapuolet tekevät siinä määrin kuin se on mahdollista yhteistyötä ja vaihtavat tietoja, myös tietoja parhaista toimintatavoista, jotta voidaan edistää tämän sopimuksen mukaisten kaupan helpottamista koskevien toimenpiteiden soveltamista ja noudattamista.

– –”

10 Kanadan ja EU:n CETA:n 6.13 artiklassa, jonka otsikko on ”Yhteistyö”, määrätään seuraavaa:

”_ _

3. Osapuolet tekevät yhteistyötä Ottawassa 4 päivänä joulukuuta 1997 tehdyn [Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen] mukaisesti.

4. Osapuolet tarjoavat toisilleen keskinäistä apua tulliasioissa Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, mukaan luettuina asiat, jotka liittyvät jonkin osapuolen tullilainsäädännön epäiltyyn rikkomiseen, sellaisena kuin se on määritelty mainitussa sopimuksessa, sekä tämän sopimuksen täytäntöönpanoon.”

## *Unionin oikeus*

### *Unionin tullikoodeksi*

11 Unionin tullikoodeksin 70 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tavaroiden tullausarvon ensisijaisena perusteena käytetään kauppa-arvoa, jolla tarkoitetaan hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi unionin tullialueelle; kauppa-arvoa on tarvittaessa tarkistettava.

2. Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan tuoduista tavaroista myyjälle tai kolmannelle osapuolelle myyjän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maksut, jotka on suoritettu tai suoritettava tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä.

_ _”

12 Unionin tullikoodeksin 74 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 70 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a–d alakohdista järjestyksessä ensimmäistä tavaroiden tullausarvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa.

Ilmoittajan pyynnöstä 2 kohdan c ja d alakohdan soveltamisjärjestystä on vaihdettava.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritettävä tullausarvo on

a) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, unionin tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, unionin tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;

c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahantuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahantuotuja tavaroita myydään unionin tullialueella suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään; tai

d) laskennallinen arvo, joka on seuraavien erien summa:
   i) maahantuotuja tavaroita tuotettaessa käytettyjen materiaalien sekä valmistuksen tai muun käsittelyn kustannukset tai arvo;
   ii) se voittojen ja yleiskulujen määrä, joka tavallisesti kertyy myytäessä tavaroita, jotka kuuluvat samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuin arvonmäärityksen kohteena olevat tavarat ja jotka viejämaassa toimivat tuottajat ovat tuottaneet unioniin tapahtuvaa vientiä varten;
   iii) 71 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaiskustannukset tai -arvo.

3. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 1 kohdan mukaisesti, se on määritettävä unionin tullialueella käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien kaikkien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

a) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehty sopimus;

b) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artikla;

c) tämä luku.”

*Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447*

13 Unionin tullikoodeksin tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 (EUVL 2015, L 343, s. 558) 140 artiklassa, jonka otsikko on ”Ilmoitettujen kauppa-arvojen hyväksymisestä kieltäytyminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos tulliviranomaisilla on perusteltuja syitä epäillä sitä, edustaako ilmoitettu kauppa-arvo [unionin tullikoodeksin] 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua maksettua kokonaismäärää, ne voivat pyytää ilmoittajaa toimittamaan täydentäviä tietoja.

2. Jos tämä ei riitä poistamaan epäilyjä, tulliviranomaiset voivat päättää, että tavaroiden arvoa ei voi määrittää koodeksin 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

14 Täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 144 artiklassa, jonka otsikko on ”Sovellettu tullausarvo”, säädetään seuraavaa:

”1. Määritettäessä tullausarvoa [unionin tullikoodeksin] 74 artiklan 3 kohdan mukaisesti koodeksin 70 artiklan ja 74 artiklan [2 kohdan] menetelmien soveltamisessa voidaan käyttää kohtuullista joustavuutta. Näin määritetyn arvon on mahdollisuuksien mukaan perustuttava aikaisemmin määritettyihin tullausarvoihin.

2. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 1 kohdan mukaisesti, on käytettävä muita asianmukaisia menetelmiä. Tällaisessa tapauksessa tullausarvoa ei saa määrittää minkään seuraavista perusteella:

– –

b) järjestelmä, jossa tullausarvon määrittämiseen käytetään korkeampaa kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta;

– –

e) hinnat viennissä kolmanteen maahan;

– –

g) mielivaltaiset tai tekaistut arvot.”

**Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset**

15 Lidikar, joka toimi erään maahantuojan välillisenä edustajana, teki 18.1.2021 Burgasin sataman tullitoimipaikassa tulli-ilmoituksen liikenneonnettomuudessa vaurioituneen moottoriajoneuvon luovuttamisesta vapaaseen liikkeeseen. Tulli-ilmoituksessa maahantuodun ajoneuvon tullausarvo määritettiin unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti sen kauppa-arvon eli 3 310 Kanadan dollarin (CAD) (n. 2 100 euroa) hinnan perusteella.

16 Bulgarian tulliviranomaiset suorittivat kyseisen tulli-ilmoituksen jälkitarkastuksen Kanadan tulliviranomaisten Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti ajoneuvoista, jotka on ilmoitettu vietäviksi Kanadasta Euroopan unioniin, toimittamien tietojen perusteella. Kanadan tulliviranomaiset toimittivat 16.12.2022 päivätyllä sähköpostiviestillä Bulgarian tulliviranomaisille erityisesti tiedoston, joka sisälsi yksityiskohtaisen luettelon ajoneuvoista, mukaan lukien kyseinen ajoneuvo, ja jossa ilmoitettiin niitä Kanadasta vietäessä ilmoitettu arvo. Tarkasteltuaan toimitettuja tietoja Bulgarian tulliviranomaiset totesivat, että Bulgariassa ilmoitettu tavaran hinta 3 310 CAD ei vastannut Kanadan tullihallinnon ilmoittamaa kyseisen ajoneuvon hintaa 15 889 CAD (n. 10 100 euroa), joka oli merkitty vastaavaan vienti-ilmoitukseen.

17 Tässä tilanteessa Bulgarian tulliviranomaiset pyysivät Lidikarilta todisteita tulliselvityksessä ilmoitetun hinnan vahvistamiseksi. Lidikar toimitti 18.11.2020 päivätyn laskun, lähetysluettelon, merirahtikirjan ja 13.1.2021 päivätyn laskun. Bulgarian tulliviranomaiset katsoivat näistä asiakirjoista huolimatta, että oli olemassa perusteltuja syitä epäillä kyseisen tavaran tullausarvoa, joka oli määritetty unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lidikar toimitti kirjalliset selvitykset, joiden mukaan se ei ollut säilyttänyt mainittua kauppaa koskevia kaupallisia asiakirjoja, tarjousta, hinnastoja, maksuasiakirjoja tai muuta mainittua kauppaa edeltävää kirjeenvaihtoa.

18 Tutkittuaan tulli-ilmoitukseen liitetyt asiakirjat Bulgarian tulliviranomaiset totesivat, ettei 18.11.2020 päivätyn laskun mukaisesti ilmoitetun hinnan oikeellisuudesta ollut mitään todisteita. Ne totesivat lisäksi, että esitetystä pankin tiliotteesta ei käynyt selvästi ilmi, että hinta olisi maksettu lopullisesti. Näin ollen ne katsoivat, että kun otetaan huomioon perustellut syyt epäillä ilmoitettua hintaa ja tätä hintaa koskevien todisteiden puuttuminen, unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettu tullausarvo, joka oli määritetty 18.11.2020 päivätyn laskun perusteella, on hylättävä.

19 Bulgarian tulliviranomaiset totesivat lisäksi, että edellytykset kyseisen tavaran arvon määrittämiseksi toissijaisilla menetelmillä unionin tullikoodeksin 74 artiklan 2 kohdan a–d alakohdan mukaisesti eivät täyttyneet, koska kyseessä oli onnettomuudessa vaurioitunut

ajoneuvo, jonka erityistä teknistä kuntoa oli vaikea verrata Bulgariaan tuotujen muiden samanmerkkisten ja saman mallisten ajoneuvojen kuntoon. Bulgarian tulliviranomaiset kuitenkin määrittivät tullausarvon unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdan mukaisesti niiden sähköisten asiakirjojen perusteella, jotka Kanadan tulliviranomaiset olivat toimittaneet Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimuksen nojalla.

20 Näin ollen Bulgarian tulliviranomaiset vahvistivat kyseisen ajoneuvon tullausarvoksi 19 830,43 Bulgarian leviä (BGN) (n. 9 500 euroa) sekä kannettavien tuontitullien ja arvonlisäveron kokonaismääräksi 5 023 BGN (n. 2 150 euroa).

21 Administrativen sad Burgas (hallintotuomioistuin, Burgas, Bulgaria) tutki ensimmäisenä oikeusasteena Bulgarian tulliviranomaisten päätöksen ja kumosi sen lainvastaisena. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että käsiteltävässä asiassa Bulgarian tulliviranomaiset eivät ole noudattaneet velvollisuuttaan perustella täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 140 artiklan mukaisten ”perusteltujen syiden epäillä” olemassaoloa ja että Kanadan tulliviranomaisten antama vastaus ei ole tuomioistuinta sitova virallinen todistusasiakirja.

22 Direktor na TD Mitnitsa Burgas (Burgasin alueellisen tulliviraston johtaja) teki Administrativen sad Burgasin antamasta tuomiosta kassaatiovalituksen Varhoven administrativen sadiin (ylin hallintotuomioistuin, Bulgaria), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, ja vetosi Administrativen sad Burgasin toteamusten virheellisyyteen ja väitti, että unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdan mukaisia kohtuullisia menetelmiä voidaan soveltaa. Se väitti, että Kanadan tulliviranomaisten antama vastaus on virallinen asiakirja, joka koskee Kanadan ja unionin välisen kansainvälisen yhteistyön yhteydessä suoritettua tarkastusta, ja että kyseinen tullausarvo on määritetty ottaen huomioon hinta, joka on ilmoitettu Kanadan tulliviranomaisten lähettämissä sähköisissä asiakirjoissa.

23 Tässä tilanteessa Varhoven administrativen sad päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa tulkita siten, että tavaran kolmannesta maasta viennin yhteydessä ilmoitettua arvoa voidaan pitää ’unionin tullialueella käytettävissä olevana tietona’?

2) Voidaanko unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa tulkita siten, että tavaran tullausarvon määrittäminen sen arvon perusteella, joka ilmoitetaan tavaran kolmannesta maasta viennin yhteydessä, voi olla mainitun koodeksin 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kohtuullinen menetelmä tullausarvon määrittämiseksi?”

## Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

### *Ensimmäinen kysymys*

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että tavaran viennissä unionin tullialueelle ilmoitettu hinta, sellaisena kuin vientimaan tulliviranomaiset ovat antaneet sen tiedoksi jäsenvaltion tulliviranomaisille kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, voidaan katsoa kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi unionin tullialueella käytettävissä olevaksi tiedoksi tämän saman tavaran tullausarvon määrittämistä varten.

25 Aluksi on muistutettava, että unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdassa säädetty varamenetelmä (tai fall back -menetelmä) on viimeinen keino, jolla voidaan vastata tarpeeseen määrittää kyseisen tavaran tullausarvo siinä tapauksessa, että tulli-ilmoituksen tekijä ei toimita riittävän täsmällisiä tai luotettavia tietoja, joiden perusteella tämä arvo voitaisiin määrittää mainitun koodeksin 70 artiklan 1 kohdassa säädetyn päämenetelmän tai saman koodeksin 74 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toissijaisten menetelmien perusteella (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2022, Baltic Master, C-599/20, EU:C:2022:457, 54 kohta ja tuomio 29.1.2026, Keladis I ja Keladis II, C-72/24 ja C-73/24, EU:C:2026:51, 75 kohta).

26 Kun otetaan huomioon unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdan tarkoitus ja sanamuoto, käsitettä ”unionin tullialueella käytettävissä olevat tiedot” on siis tulkittava laajasti siten, että sillä viitataan tietojen tosiasialliseen saatavuuteen siinä mielessä, että unionin tulliviranomaiset voivat käyttää niitä tavaran tullausarvon määrittämiseksi.

27 Tästä seuraa yhtäältä, että unionin tullialueella käytettävissä olevien tietojen käsitettä ei voida rajata unionissa kerättyihin tietoihin. Näin ollen se, että tiedot ovat peräisin kolmannesta maasta, ei sulje pois sitä, että ne voivat olla ”unionin tullialueella käytettävissä olevia tietoja”.

28 Näin on erityisesti silloin, kun on kyse viennissä ilmoitettua tavaran hintaa koskevista tiedoista, jotka vientimaan tulliviranomaiset ovat toimittaneet sellaisen kansainvälisen sopimuksen perusteella, jolla säännellään unionin ja kyseisen kolmannen maan välistä tullialan yhteistyötä, kuten Kanadan ja EU:n tulliyhteistyösopimus ja Kanadan ja EU:n CETA-sopimus, joissa määrätään keskinäisestä avunannosta tulliasioissa.

29 Tästä seuraa toisaalta, että määrittely ”unionin tullialueella käytettävissä oleviksi tiedoiksi” ei voi, toisin kuin Lidikar väittää ennakkoratkaisupyynnöstä esittämissään huomautuksissa, riippua siitä, onko tulli-ilmoitusten tekijöillä pääsy kolmannen maan tietokantaan, josta unionin tulliviranomaisille toimitetut tiedot ovat peräisin, eikä siitä, ovatko kyseiset viranomaiset esittäneet nimenomaisen pyynnön näiden tietojen toimittamisesta, kun ne on saatettu niiden saataville.

30 Näin ollen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että tavaran viennissä unionin tullialueelle ilmoitettu hinta, sellaisena kuin vientimaan tulliviranomaiset ovat antaneet sen tiedoksi jäsenvaltion tulliviranomaisille kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, voidaan katsoa tässä säännöksessä tarkoitetuksi unionin tullialueella käytettävissä olevaksi tiedoksi kyseisen tavaran tullausarvon määrittämistä varten.

### *Toinen kysymys*

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään lähinnä, onko unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että tavaran viennissä unionin tullialueelle ilmoitetun hinnan, sellaisena kuin vientimaan tulliviranomaiset ovat antaneet sen tiedoksi jäsenvaltion tulliviranomaisille kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, käyttäminen voi olla kyseisessä säännöksessä tarkoitettu kohtuullinen keino tämän saman tavaran tullausarvon määrittämiseksi.

32 Aluksi on todettava, että unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa on luettava yhdessä täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 144 artiklan 1 kohdan kanssa, jossa säädetään, että määritettäessä tullausarvoa mainitun koodeksin 74 artiklan 3 kohdan nojalla unionin

tullikoodeksin 70 artiklassa ja 74 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menetelmien soveltamisessa voidaan käyttää ”kohtuullista joustavuutta” (ks. vastaavasti tuomio 29.1.2026, Keladis I ja Keladis II, C-72/24 ja C-73/24, EU:C:2026:51, 104 kohta). Näin ollen on katsottava, että viranomaisilla on harkintavaltaa varamenetelmän (tai fall back -menetelmän), jota on käytettävä mainitun koodeksin 74 artiklan 3 kohdassa lueteltujen periaatteiden ja säännösten mukaisesti, soveltamisessa. Unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdassa nimittäin säädetään, että tullausarvo on määritettävä käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat ensinnäkin tullausarvosopimuksen, toiseksi GATT 1994 -sopimuksen 7 artiklan ja kolmanneksi tavaroiden tullausarvoa koskevan mainitun koodeksin II osaston 3 luvun mukaisia.

33 Tältä osin on todettava, että tullausarvosopimuksen 7 artiklan 2 kohdan e alakohdassa kielletään tullausarvon määrittäminen sellaisten tavaroiden hinnan perusteella, jotka on myyty vientiin muuhun maahan kuin tuontimaahan. Tämä säännös on sisällytetty unionin oikeuteen täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 144 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, jossa säädetään, että ”tullausarvoa ei saa määrittää minkään seuraavista perusteella: – – hinnat viennissä kolmanteen maahan”. Toisin kuin Lidikar väittää ennakkoratkaisupyynnöstä esittämissään huomautuksissa, tullausarvoa koskevassa sopimuksessa tai unionin oikeudessa ei siis estetä unionin jäsenvaltion tulliviranomaisia määrittämästä tavaran tullausarvoa varamenetelmää (eli fall back -menetelmää) soveltaen sen hinnan perusteella, joka on ilmoitettu kolmannessa maassa kyseisen tavaran viennissä unionin tullialueelle.

34 Tästä seuraa, että kolmannessa maassa ilmoitetun hinnan käyttäminen tavaran viennissä unioniin voi olla kohtuullinen menetelmä tämän saman tavaran tullausarvon määrittämiseksi unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdan perusteella.

35 Tältä osin on aluksi muistutettava, että unionin tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1) 31 artiklan 1 kohdan, joka edelsi unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa, yhteydessä yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että viittaus hintaan, joka on vahvistettu samalle tavaralle aiemmassa myynnissä kuin siinä, jota varten tulli-ilmoitus on tehty, voi olla tässä säännöksessä tarkoitettu kohtuullinen menetelmä (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, 61 kohta). Tästä seuraa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei lähtökohtaisesti suljeta pois sitä, että tullausarvon määrittämisessä voidaan käyttää aiemmin samalle tavaralle vahvistettua hintaa niin sanotun varamenetelmän (tai fall back -menetelmän) perusteella.

36 Toisaalta kolmannessa maassa ilmoitetun hinnan käyttäminen sellaisen tavaran viennissä, joka on tullausarvon määrittämisen kohteena unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohdan perusteella, ei ole pääasian kaltaisessa tapauksessa ristiriidassa tullausarvosopimuksen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa olevan kiellon kanssa. Vaikka tässä määräyksessä, joka on sisällytetty unionin oikeuteen täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 144 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, kielletään tullausarvon määrittäminen ”järjestelmän, jossa tullausarvon määrittämiseen käytetään korkeampaa kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta” perusteella, se ei millään tavoin estä käyttämästä saman tavaran viennissä ilmoitettua hintaa, jos se on ainoa tulliviranomaisten käytettävissä oleva arvo, erityisesti kun otetaan huomioon, että on olemassa perusteltuja epäilyjä alun perin ilmoitetun arvon oikeellisuudesta unionin tullikoodeksin 70 artiklan nojalla.

37 Lopuksi on myös todettava, että siltä osin kuin kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti ilmoitettu vientihinta vastaa lähtökohtaisesti tavaran todellista arvoa, tämän hinnan käyttö ei myöskään ole ristiriidassa tullausarvon määrittämisestä tehdyn sopimuksen 7 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 144 artiklan 2 kohdan

g alakohdassa säädetyn kiellon kanssa eli kiellon määrittää tullausarvo mielivaltaisten tai fiktiivisten arvojen perusteella, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

38 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että unionin tullikoodeksin 74 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että tavaran viennissä unionin tullialueelle ilmoitetun hinnan, sellaisena kuin vientimaan tulliviranomaiset ovat antaneet sen tiedoksi jäsenvaltion tulliviranomaisille kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, käyttäminen voi olla kyseisessä säännöksessä tarkoitettu kohtuullinen menetelmä tämän saman tavaran tullausarvon määrittämiseksi.

## Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto, viiden tuomarin kokoonpano),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 74 artiklan 3 kohtaa**

**on tulkittava siten, että**

**tavaran viennissä unionin tullialueelle ilmoitettu hinta, sellaisena kuin vientimaan tulliviranomaiset ovat antaneet sen tiedoksi jäsenvaltion tulliviranomaisille kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, voidaan katsoa tässä säännöksessä tarkoitetuksi unionin tullialueella käytettävissä olevaksi tiedoksi kyseisen tavaran tullausarvon määrittämistä varten.**

2) **Asetuksen N:o 952/2013 74 artiklan 3 kohtaa**

**on tulkittava siten, että**

**tavaran viennissä unionin tullialueelle ilmoitetun hinnan, sellaisena kuin vientimaan tulliviranomaiset ovat antaneet sen tiedoksi jäsenvaltion tulliviranomaisille kansainvälisen tulliyhteistyösopimuksen mukaisesti, käyttäminen voi olla kyseisessä säännöksessä tarkoitettu kohtuullinen menetelmä tämän saman tavaran tullausarvon määrittämiseksi.**

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä maaliskuuta 2026.

Allekirjoitukset